

dS + OPINIE

KORT&BONDIG

Een zwangerschap breek je niet af uit ‘perfectionisme’

05 NOVEMBER 2015 OM 02:00 UUR | Leen Vangeebergen

Telkens als een laboratorium of een ziekenhuis een nieuwe prenatale test aankondigt, zoals nu met de eerste commerciële NIP-test ([DS 23 oktober](#)).

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20151022_01933926), volgen er opiniestukken en debatprogramma's over keuzevrijheid, maakbaarheid en streven naar perfectie. Meestal komt daarin een ouder aan het woord die een kind heeft met downsyndroom, al dan niet na de bewuste keuze om niet te testen.

Zelden komen ouders aan het woord die besloten om de zwangerschap af te breken. De perceptie leeft dat die ouders alleen maar genoeg nemen met een perfect kind, dat ze zich op alle mogelijke testen storten om handicaps en beperkingen te vermijden. Je test, je beslist, je breekt af. Punt.

De meeste ouders testen nog altijd om gerustgesteld te worden. En al wordt er meer en meer kritisch nagedacht over prenatale testen, een uitgebreide counseling – zoals in Nederland – is in België nog altijd geen standaard.

Nu gebeurt de NIP-test meestal wanneer er een vermoeden is van een afwijking. Vaak is de zwangerschap al ver gevorderd en zijn er hart-, hersen- of nierafwijkingen of groeiachterstand vastgesteld. Of er is sowieso een verhoogd risico.

De NIP-test kan ten vroegste vanaf 10 weken uitgevoerd worden. Het duurt 2 weken eer de uitslag bekend is. De meeste zwangerschappen zijn op dat moment al te ver gevorderd voor een vlokkentest. Pas op 15 weken kan een vruchtwaterpunctie plaatsvinden om een negatief resultaat te bevestigen. Een vrouw is al gauw 16 à 17 weken zwanger eer ze een definitieve diagnose heeft. Al die tijd leeft het koppel in onzekerheid over de gezondheid van hun kind. Slopende weken zijn het. Vaak verborgen, want het taboe is groot.

Ouders die een zwangerschap afbreken, nemen een weloverwogen beslissing, die ze hun leven lang meedragen en die een zwaar rouwproces in gang zet.

Ze nemen die beslissing niet zomaar omdat de maatschappij die verwachting creëert. Ze nemen die beslissing uit bezorgdheid voor hun kind, voor hun gezin.

Leen Vangeebergen

Een vrouw is 16 à 17 weken zwanger eer ze een definitieve diagnose heeft. Al die tijd is er onzekerheid

Meer?

Lees de volledige krant digitaal. (<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)